

Situationen i USA er alvorlig: Den Nye Silkevej er vejen op og ud!

Leder fra LaRouche PAC, 23. august, 2017 – Situationen i USA er særdeles alvorlig og farlig. Kupoperationen er i højeste gear for at tvinge præsident Trump til at gøre præcis det modsatte af det, han har lovet, og af hvilken grund han vandt valget: at genrejse økonomien (og helt specifikt begynde med Glass-Steagall) og standse en udenrigspolitik for krige – Det britiske Imperiums politik.

Trumps stævne i går aften i Phoenix blev heldigvis ikke den blodige slagmark, som de 'farvede revolutionister' søgte at opnå. Da folkemængden skulle til at gå hjem, blev et skænderi i gaderne, der blev igangsat af et angreb på politiet af et par demonstranter (sandsynligvis antifa'er), holdt på et minimum. Kup-flokken brugte ufortrødent hændelsen som en anledning til at komme med hysteriske anklager om, at Trump var uegnet, afsindig, sindsforvirret og måtte sættes fra bestillingen, hvis ikke via en rigsretssag, så via det 25. forfatningstillæg.

I spidsen for disse anklager så vi James Clapper, tidligere direktør for den Nationale Efterretningstjeneste (2010-2017) under Obama. Clapper, der ihærdigt mørklagde de saudiske netværk, der stod bag 11. september, optrådte på CNN ud på de små timer den 23. aug., for at kommentere stævnet i Arizona og tale imod, at Trump fortsætter som præsident! »Jeg sætter virkelig spørgsmålstegn ved hans evne til at være – hans egnethed til at være – i dette embede ... Hvor længe må landet – for nu at bruge en frase – endnu udholde dette mareridt?« CNN's vært, Don Lemon, kom med lange fordømmelser af Trump som

værende »sindsforvirret«. CNN's kommentator Ana Navarro tweetede, at Trump »muligvis« udviser »tidlige tegn [sic] på demens«.

Faren i alt dette ligger selvfølgelig ikke ud i fremtiden; dvs., ikke »hvis og når« de fjendtlige operationer vil lykkes med at afsætte Trump og trække USA's nationale institutioner med i faldet. Faren er her og nu.

Se engang på den amerikanske økonomi. Millioner lider under sammenbruddet. Men Trump er under pres for at blive i Wall Streets klør; i særdeleshed mht., at der ikke kommer nogen Glass-Steagall. I Arizona i går aftes gentog Trump korrekt sit mål med at skabe jobs; han gentog, at dette ville have en »enormt stor virkning på racerelationerne«. Men, bortset fra et par jobs her og der, såsom i kulstaterne West Virginia og Pennsylvania, der blev reddet gennem eksport af kul til Europa, er situationen fortsat dystert. En dramatisk refleksion af kollapset ses i hele godstogssystemets forværrede præstation øst for Mississippi-floden. På CSX (en af de to hovedoperatører) tog en togtur, der normalt tager et par dage fra Chicago til det vestlige Tennessee, hvilket i forvejen er ret længe, for nylig 18 dage! Forsinkelserne og trafikkkøerne spreder sig i hele CSX-nettets 21.000 miles.

Se på de internationale konfliktzoner. I Afghanistan kræver den eneste fremgangsmåde, der kan opbygge nationen og skabe fred, samarbejde mellem alle i regionen: Iran, Pakistan, Indien, de centralasiatiske nationer, Rusland og Kina. Men Trump er under pres for at forfølge ensidig handling, og endda at give efter for kneb for at prøve at få Indien i et modsætningsforhold til BRIKS.

Midlerne til at løfte os op og ud af dette sammenbrud og denne geopolitik, er at vedtage det Nye Silkevejsperspektiv, og i særdeleshed i USA at haste-iværksætte Lyndon LaRouches »Fire Love«. Sats på masse-jobskabelse. Som Helga Zepp-LaRouche sagde i dag, så er det afgørende spørgsmål fortsat at erstatte

det gamle paradigme med det nye paradigme for udvikling og fred. Husk, som Lyndon LaRouche understregede på det tidspunkt, at Donald Trumps valgsejr den 7. nov., 2016, var ikke et »nationalt« spørgsmål, men var en international begivenhed af stor og historisk betydning.

Se engang på nutidens spørgsmål i lyset af historiens lange bue. Faren for et Maidan II i USA er i slægt med den fare, der var til stede i USA og Europa på tidspunktet for Weimarrepublikken. Præsident Franklin D. Roosevelt fik USA ud af depressionen med sin New Deal. Men Europa sank ned og oplevede fascismens fremkomst. Folk må lære af historien.

Under en diskussion af dette i dag udstedte Lyndon LaRouche en opfordring til handling: »Jeg er dybt bekymret over den situation, vi her diskuterer ... Men pointen er, at vi må påtage os ansvaret for at bakke det op, jeg har talt om, og som mine kolleger gør ... Vi må vinde dette her ... USA's eksistens afhænger af, at vi gør jobbet. Det handler ikke om at komme med forslag, men om at sejre over de ting, der er i færd med at ødelægge USA og afholde det fra at gennemføre sin mission.

«Og held og lykke til os alle!«

Foto: Præsident Donald J. Trump holder en tale til nationen, 21. august, 2017. (Whitehouse Photo)

**Vil amerikanerne give en
»kulturrevolution« lov til at**

ødelægge nationen?

Leder fra LaRouche PAC. 22. august, 2017 – Amerika oplever i øjeblikket at blive kastet ud i kaos, med sårbare unge mennesker og/eller desperat fattige mennesker, af alle racer og alle politiske tilhørsforhold, der drives til at vælge side i en konflikt, forudbestemt til at blive voldelig, og i hvilken der ikke kan være nogen vindere, og alle vil tabe. Det er en klassisk, britiske imperietaktik, som den britiske brigadegeneral Frank Kitson i en bog af samme navn har kaldt »bänder og kontra-bänder« (*Gangs and Counter-gangs*; (1960)), en metode, briterne siden har erkendt blev brugt til at knuse opposition mod deres kolonistyre i Kenya, Malaysia, Nordirland og flere andre steder. Konceptet er, at man konstruerer en kunstig konflikt, der vender grupperinger i befolkningsmålgruppen mod hinanden, med *agents provocateurs*, der styrer begge sider, og som fører til mange dødsfald, oppisker dyriske følelser og ødelægger enhver evne for at få en forenet kamp mod den faktiske fjende – Det britiske Imperium.

En redaktør og journalist for Kinas *People's Daily*, det kinesiske kommunistpartis officielle avis, skrev en artikel i mandagens udgave, hvor han stillede spørgsmålet: »Er Amerika opslugt af en kulturrevolution?« Skribenten, Curtis Stone, beskriver mareridt med Kinas kulturrevolution i 1960'erne, hvor rasende flokke af unge mennesker (rødgardisterne) blev sat til at deltage i vold mod landets institutioner, som »kastede Kina ud i års kaos, hvor mange af landets kulturelle og historiske genstande blev fjernet eller ødelagt«. Han fortsætter: »Nylige racespændinger i USA har fået mange kinesere til at spørge sig selv, om et land, der engang var kendt som verdens 'smeltedigel', nu gennemlever sin egen kulturrevolution, og de er forvirret over, hvordan en så uhyggeligt lignende begivenhed kunne udvikle sig i Amerika. Kaosset i Amerika er dybt foruroligende. Den amerikanske

kulturrevolution, som den er blevet benævnt i nogle kinesiske medier, har alle kendetegnene på Kinas turbulente oplevelse ... Fra en Chicago-pastors krav om fjernelse af en statue af George Washington ..., og til et kongresmedlem, Nancy Pelosi, der kræver, at alle Konføderations-statuer omgående fjernes fra Capitol; og til en diskussion om, hvorvidt tiden er inde til at sprænge Mount Rushmore-nationalmindesmærket i Keystone, South Dakota, i luften, er der et fremstød for at skaffe sig af med i det mindste nogle af landets kulturelle og historiske genstande.«

Helga Zepp-LaRouche tilføjede endnu et dybt foruroligende billede – Weimarrepublikkens sidste dage i Tyskland, hvor nazister sloges med kommunister i gaderne og drev det kaos frem, der førte til den legitime regerings sammenbrud og det nazistiske diktators rædsler.

Forsøget på at fremstille de ynkelige, impotente smågrupper af »hvide herrefolk« og nynazister som folk, der på en eller anden måde støttes af præsident Trump, eller på at fremstille de sortmaskede 'antifa'-anarkister, der kaster Molotovcocktails, som »ikke-voldelige demonstranter«, er ikke alene vanvittigt, men ignorerer det faktum, at disse grupper er præcis det, som brigadegeneral Kitson beskrev: totalt kontrollerede bander og kontra-bander, der afleder borgernes opmærksomhed fra det seneste årtis økonomisk forfald og det finansielle og økonomiske kollaps, der stormer frem. Den kendsgerning, at de, der kontrollerer disse grupper, er de samme elementer i FBI, CIA og andre korrupte efterretningstjenester fra Obama-administrationens tid, der har styret svindlen med »Russia-gate« imod præsidenten, bør fjerne enhver tvivl om, at dette alt sammen er en del af den samme »farvede revolution«, der blev lanceret af George Soros og Barack Obama, og som tilsigter at afsætte præsidenten og ødelægge ethvert potentiale for, at USA kan tilslutte sig den Nye Silkevej, som Trump har indikeret, at han ville, og som er impulsen bag en militær konfrontation med Rusland, der ville

blive afslutningen af civilisationen, som vi kender den.

Præsident Trumps meget omtalte tale om en ny politik for krigen i Afghanistan i mandags var en statsmands-lignende tale, alt imens den dog med overlæg manglede indhold. Alt imens det rapporteres, at han har godkendt en ny »bølge« af tropper til Afghanistan, så var det, han faktisk rapporterede, at han overlader beslutninger om militære deployeringer til generalerne, men at han ikke vil annoncere militære beslutninger på forhånd. Han fordømte kraftigt Pakistan for at give husly til terrorister og opfordrede Indien til at påtage sig en større rolle i Afghanistan.

Men udenrigsminister Tillerson udstedte omgående en erklæring, og afholdt tirsdag en pressekonference, som gjorde det klart, at hensigten med den nye Afghanistan-politik er dobbelt: brug de militære metoder, der har vist sig succesfulde i Syrien og Irak i bekæmpelsen af ISIS; og frem forhandlinger mellem den afghanske regering og Taliban om en forhandlet fredsaftale. »Vores formål er at overbevise Taliban om, at de ikke kan opnå sejr på slagmarken«, sagde Tillerson i dag og tilføjede: »vi kan måske heller ikke vinde en sejr«. Den officielle erklæring mandag aften fra Udenrigsministeriet siger: »Taliban har en vej til fred og politisk legitimitet gennem en forhandlet politisk afgørelse for at afslutte krigen. Vi er parat til at støtte fredsforhandlinger mellem den afghanske regering og Taliban uden forhåndsbetingelser.«

Bemærk, at, under præsident Trump, har USA arbejdet tæt sammen, og med held, med Rusland i bekæmpelse af terrorisme i Syrien, og, i Afghanistans tilfælde, er Trumps nye politiske linje med forhandlinger med Taliban hen imod en forhandlet afgørelse, der inddrager alle etniske grupperinger i landet, præcis det, som russerne har promoveret.

Det er denne politik – med samarbejde med Rusland og Kina for at skabe et nyt paradigme, der bygger på menneskehedens fælles mål om fred gennem udvikling og en afslutning af Imperium én

gang for alle – som briterne og deres aktiver i USA ikke kan tolerere og er villige til at gennemføre et kup og fremprovokere en atomkrig for at forhindre. Dette er et øjeblik med stor fare, men også med endnu større muligheder. Præsidenten må forsvares, og det nye paradigme må virkeliggøres.

Foto: Demonstranter fra den ekstreme venstrefløj vælter en Konføderations-statue i Durham, NC. Flere personer blev arresteret i forbindelse med hændelsen. 14. august, 2017. (photo Rodney Dunning / Flickr / CC BY-NC-ND 2.0)

Den økonomiske løsning kan forene amerikanerne: LaRouches »Fire Love« og Kinas Nye Silkevej

Leder fra LaRouchePAC, 21. august, 2017 – USA's præsident, der i går var et 'instrument for Putins Rusland', er i dag racist og tilhænger af neo-nazisternes 'hvide overherredømme', for slet ikke at tale om mentalt syg. Denne forrykte propaganda flyder i stride strømme: fra Obama/Podesta, der styrer »Resist«-bevægelsen, som har overtaget en stor del af det Demokratiske Parti; fra de britiske og amerikanske efterretningstjenester, der har samarbejdet om at fjerne præsident Trump, lige siden han først annoncerede sit kandidatur; og fra alle Wall Street-medieoperationerne. Præsidenten bliver offentligt truet – af kongresmedlemmer! –

hvis han vover at tale offentligt i Phoenix tirsdag aften, og hans tilhængere bliver truet, hvis de vover at komme for at høre ham.

Nationen bliver manipuleret hen mod kaos og muligvis sin egen ødelæggelse. Vildskaben i propaganda-spærreilden stammer fra Londons og Wall Streets frygt for endnu et umiddelbart overhængende finanskollaps. De er fortsat bange for, at præsident Trump – som aldrig var under deres kontrol – kunne gå imod Wall Street og samarbejde med Kinas initiativ for global infrastruktur for en reel, »stik spaden i jorden« økonomisk genrejsning for USA.

Ikke som Barack Obama, der indtog embedet og vred armen om på kongresmedlemmer for at vedtage de massive bailouts til Wall Street gennem TARP (Troubled Asset Relief Program) og Federal Reserve, og som fulgte i hælene på London, der førte an i at gøre G7 til en enorm maskine for bank-bailout. Hans og »W« Bush' krige, bailouts, massearbejdsløshed og sammenbrud i vareproduktionen har siden ført til masseafhængighed af narko og alkohol og øget dødsraterne i Amerika – en virkelig, national nødsituation.

Det, som præsident Trump nu må gøre, er præcis at gå op imod Wall Street og City of London, og han må gøre det som en nødforholdsregel.

Han har netop taget ét skridt: »Millioner af jobs er vejen til at forene amerikanerne«, sagde han den 18. aug. Andrew Young – tidligere FN-ambassadør og veteranleder for borgerretsbevægelsen – sagde det samme under et interview til NBC i søndags. »De fleste af de problemer, vi står med nu, er relateret til spørgsmålet om fattigdom. Men vi ønsker stadig at sætte alt i relation til racespørgsmål ... Det var vores opgave at løfte alle op sammen, så vi kunne lære at leve sammen som brødre og søstre snarere end at gå til grunde sammen som tåber.«

Forholdsreglerne for at »løfte alle op« findes, i Lyndon LaRouches »Fire Økonomiske Love til at redde nationen«.

Lyndon LaRouche er den førende økonom inden for det »Amerikanske Økonomiske System« – som Trump har talt om, men ikke forstået. Ved omgående at begynde med at føre en politik for genindførelsen af Glass/Steagall-bankopdelingsloven i Kongressen for at bryde Wall Street op og begynde at udstede statskredit gennem en infrastrukturbank efter Hamiltons principper, kan USA gå sammen med Kinas infrastrukturopsving med den »Nye Silkevej« for at skabe billioninvesteringer i fornyelsen af Amerikas økonomiske infrastruktur. Ligesom i de kinesiske investeringer, må videnskab – rumforskning og fusionskraft – være den økonomiske drivkraft.

I dag understregede Lyndon LaRouche, der har sagt, at den aktuelle, falske racekrig, der nu oppiskes mod Trump, truer med at udløse kaos og national ødelæggelse, »Den økonomiske løsning er det, der skal fremmes«.

Den 18. aug. havde *China Daily* en lang profil af Helga Zepp-LaRouche og Lyndon LaRouche, der beskrev, hvordan Kinas nuværende »Bælte & Vej Initiativ« udvikledes hen over flere årtier. Nu kører det for fuldt tryk i hele Eurasien, Afrika og potentielt endda i det krigshærgede Mellemøsten. *EIR* har udgivet *USA må tilslutte sig den Nye Silkevej* som brochure. Sammen med LaRouches »Fire Love«, er dette den økonomiske løsning.

Trump har ofte talt om »Alexander Hamiltons, Henry Clays og Abraham Lincolns Amerikanske System«. Den første, amerikanske organisation, der var helliget en afslutning af slaveriet og lige muligheder uden hensyn til race eller etnicitet, blev stiftet i 1788, og kørt frem til hans død, af Alexander Hamilton. Hamilton lancerede ligeledes USA's økonomiske udvikling til at blive verdens største industrination, der sluttelig skabte bogstavelig talt millioner af jobs, med øget produktivitet, ved at opfinde statslig bankkredit til

infrastruktur og fremme af varefremstilling. Hans to mål var reelt set forenet: Skab en forenet nation ved at udvikle alle dens menneskelige evner og kreativitet, og ved produktiv beskæftigelse af alle, der levede i denne nation, eller kom til den.

Dette må nu genoplives gennem en nødintervention i denne politiske krise med LaRouches forslag til økonomiske love, og gennem en opkobling til Kinas Nye Silkevej.

Hvis vi tillader, at Trump tvinges ud, vil vi stå over for en umiddelbar krigskonfrontation med Rusland og Kina, hvor det anti-russiske og anti-kinesiske hysteri, der har overtaget Kongressen og det Demokratiske Parti, er det, der bærer ved til bålet.

Foto: Præsident Donald Trump på plænen foran Det Hvide Hus, med bl.a. vicepræsident Mike Pence; 8. aug., 2017. Whitehouse Photo

Det transatlantiske 'økonomiske opsving' er en kolos på lerfodder

21. aug. 2017 – Tysklands månedlige erhvervsmagasin, *Manager Magazin*, bemærker, i en forhåndsvisning af det forestående internationale møde i Jackson Hole, i staten Wyoming, USA, for bankfolk og politiske beslutningstagere, at den alment citerede vækstrate på 3,5 % i OECD-lande ser fin ud ved første øjekast, men at OECD-økonomierne stadig ikke har taget et skridt ud af depressionen. Årsagen: anlægsaktiverne – maskiner og industribygninger – viser en mager, årlig gennemsnitsvækst

på kun 1,3 % i OECD-området; dette udgør kun 50 % af, hvad det var mellem 2000 og 2011, og kun en tredjedel af, hvad det var i 1990'erne.

EIR: Hvorfor Den barmhjertige Samaritaner?

I vores tid, det 21. århundrede, bragte de nylige præsidentvalg de »glemte« mænd og kvinder i vores samfund, der var ladt i stikken af årtiers neoliberale politikker, som beroede på grådigheden hos et finansoligarki, og hvor Forfatningens grundlæggende tema om »det almene vel« næsten fuldstændigt forsvandt, frem i forgrunden. »Guds veje er uransagelige« og gav os en ny præsident, Donald Trump, der i sin sejrstale sidste november erklærede: »De glemte mænd og kvinder i vort land vil ikke længere blive glemt. Nu lytter alle til jer.« Han opfordrede dernæst til enhed, til, at både Demokrater og Republikanere gik sammen og reddede landet fra den nuværende krise.

Download (PDF, Unknown)

Økonomisk genrejsning i Europa: Verden på hovedet

19. aug., 2017 – I går i Bruxelles talte Bert Colijn, seniorøkonom i ING Bank, om »moderat vækst« i Eurozonen, men,

da han henviste til data i en opdatering fra 14. aug. fra Eurostat-kontoret, blev han tvunget til at rapportere, at industriproduktionen i virkeligheden var faldet med 0,6 % på månedsbasis i juni, hvilket omstødte en vækst på 1,2 % i maj, og at vækst i industriproduktion på årsbasis faldt til 2,6 % i juni i forhold til 3,9 % i maj.

»Det er noget skuffende, at produktionen stadig ikke er kommet op på niveauet før krisen«, sagde Colijn. »Med begyndelsen af krisen for nu ti år siden, ligger industriproduktionen stadig på 6,5 % under toppunktet.« Ikke desto mindre talte økonomeren om en »overraskende vækst i Eurozonen«, der »kunne fortsætte i anden halvdel af året.«

Men, juli måneds Purchasing Managers Index for varefremstilling markerede dets svageste resultat i seks måneder. »Den dårlige start på kvartalet kunne også ses i andre undersøgelser, hvilket kunne betyde, at 3. kvartals BNP vil blive lidt svagere end i årets første halvdel, men det ville stadig føre til en sund vækstrate i BNP på 2 % årligt for 2017«, sagde Colijn.

Men, europæiske økonomer er imidlertid generelt blevet overbegeistrede, når de opdagede, at et spring fra 0,1 % til 0,2 % inden for en måned, eller blot et kvartal, betød en fordobling af væksten og et umiddelbart økonomisk boom i Eurozonen ...

Foto: Se, når begge dine lommer er tomme, er du jo godt nok fattig – men når kun den ene lomme er tom (der ligger en kobberslant i den anden), har du jo, ifølge sagens natur, haft 50 % 's fremgang og er nu kun halvt så fattig ... logik, eller – kan vi gøre det lidt bedre? Sammen? (-red.)

Tysk økonomi rystet af kriser – USA's sanktioner mod Rusland må afvises! Af Helga Zepp-LaRouche

Det, vi netop nu oplever, er de forskellige symptomer på det neoliberal, transatlantiske systems fallit, denne model for økonomi og samfund, hvor de nedgjorte »sekundære dyder«, såsom flid, ærlighed, pligtfølelse, pålidelighed, høflighed osv., er blevet erstattet af aktionærers og børsnoterings værdi, maksimal profit og elitens samtykke om, at den eneste forbrydelse er den at blive fanget. Efter at skatteborgerne og småsparerne allerede i årevis har måttet betale prisen for denne værdiudskiftning, er det nu arbejdspladserne for arbejdere i bilsektoren og bilisterne, der skal hoste op for ulykkerne.

Download (PDF, Unknown)

Frankrigs Attali om den næste finanskrise

28. juli, 2017 (Paris) – Jacques Attali, Frankrigs svar på et orakel, talte den 26. juli om det forestående finanskrak. Attali, der var præsident Mitterands grå eminence, men altid ved, hvad vej, vinden blæser, brugte sin onsdagsspalte i

avisen *L'Express* til at minde læserne om, at krakket i 2007 ikke blev løst, og at alt tyder på, at tsunamien vender tilbage. Følgende uddrag er taget fra Attalis egen engelske oversættelse på hans webside.

Han talte om problemer, der ikke får megen opmærksomhed, »som om problemet ville forsvinde af sig selv som tiden går«. Blandt disse problemer inkluderer han problemerne med migration, »som må løses en dag, og et problem, der tales endnu mindre om i dag end om andre problemer: den næste, globale, økonomiske og finansielle krise.

Det virker virkelig, som om vi troede, der aldrig mere ville komme en økonomisk og finansiell krise. Og at risikoen for noget sådant endegyldigt kan udelukkes ... Vækst synes at være kommet tilbage overalt. Arbejdsløshed mindskes ... Forsigtighedslovgivning lærte lektien af tidligere kriser og skabte betingelserne for en yderligere styrkelse af de internationale bankers modstandskraft ...

Og dog, hvor absurd er det at antage, at, i nutidens ubegrænsede og utæmmede globalisering, kunne man udelukke finanskrise for altid. Så meget desto mere, fordi tegnene på en forestående krise faktisk er til stede.

1. For det første er statsgæld og privat gæld højere end nogen sinde ... Både statsgæld og privatgæld i de 44 mest indflydelsesrige lande har nået 235 % af BNP, sammenlignet med 190 % af BNP i 2007. Især er amerikanske lån til studerende og kinesiske bankers gæld vildt ude af kontrol. Uden at medregne at sikre betaling af de fremtidige pensioner, som pensionister en dag vil hævde deres ret til, og det er ikke medregnet.
2. Selskabernes aktieværdier er ude af proportion. Og hvad mere er, de seneste fusioner eller opkøb stiger i en eksponentiel rate ude af proportion med de profitter, som disse firmaer nogen sinde vil tjene. Og det er disse værdiansættelser, totalt kunstige, der har forårsaget

fraværet af bekymringer over deres modparter: gældsmængden.

3. Bankregler i USA, der blev etableret i kølvandet på finanskrisen i 2007, vil blive nedgraderet og således give amerikanske institutioner en konkurrencefordel over deres konkurrenter og tvinge disse til at påtage sig nye risici i dette område og således gøre den generelle gældsbyrde større.
4. Hverken global vækst eller inflation vil betale regningen nu eller i fremtiden, for at sluge sådanne gældsposter. En måned fra i dag, eller et år eller ti år fra i dag, vil udlånere indse, at deres udlån intet er værd, og de vil begynde at gå i panik og blive bange. Det vil blive udløst af en mere eller mindre ubetydelig begivenhed i Italien, USA, Kina eller Mellemøsten. Centralbanker vil ophøre med at opføre sig som legale Madoff'er og reducere mængden af gratis penge, de nu giver bankerne. Regeringer og selskaber vil se en massiv stigning i låneomkostninger, og for nogles vedkommende vil man stille krav om massive opsparinger for ikke at gå bankerot. Krisen vil vende tilbage, og sammen med den, arbejdsløshed og forringet købekraft.«

Han tilbyder selvfølgelig ikke nogen løsning – kun at skære ned på gælden og gennemføre »finansiel lovgivning på internationalt plan«. En Glass/Steagall-reorganisering af det vestlige finanssystem eksisterer ikke i hans verdenssyn – men han ved helt bestemt, at kollapset kommer.

Tyskland: Landet, hvor de

fattige gemmer sig

25. juli, 2017 (Paris) – Samtidig med, at den franske regering befinder sig i en proces, hvor den i Nationalforsamlingen introducerer en række dekreter, der vil gøre arbejdsmarkedslovgivningen mere »fleksibel«, valgte det franske ugemagasin, *Marianne*, i sidste uge at udgive en rapport om forarmelsen af den tyske arbejdskraft og befolkning som helhed, under Hartz 4-»liberaliseringen« af arbejdsmarkedslovgivningen.

Dette er en stor katastrofe. Tyskland, »Europas økonomiske lokomotiv, er også en af de største sektorer for lave lønninger på kontinentet. På den anden side Rhinen (set fra Frankrig) tjener 22,5 % af den arbejdsaktive befolkning under €10,50 i timen (ca. d.kr. 78), versus kun 8,8 % i Frankrig. Gemt under de enorme overskud på handelsbalancen begynder stigningen i fattigdomsraten nu at true det tyske samfunds sammenhængskraft«.

»Tyskland har nået en ny rekord siden genforeningen, med en fattigdomsrate på 15,7 %, dvs., 12 millioner mennesker«, advarede Ulrich Schneider, generalsekretær for tyske velgørenhedssammenslutninger. Selv IMF er bekymret over det og siger i sin seneste årsrapport, at, »på trods af et veludviklet sikkerhedsnet for social bistand og en stærk bedring i beskæftigelsen, kræver risikoen for relativ fattigdom fortsat opmærksomhed«. I begyndelsen af juli afslørede Hans Böckler-stiftelsen, at antallet af fattige arbejdere, dvs., som tjener under 60 % af gennemsnitsindkomsten, gik fra 2 mio. arbejdere i 2004 til 4 mio. i 2014 (9,7 % af den erhvervsaktive befolkning). Følg en række interviews af folks vanskeligheder i det tidligere Østtyskland som et resultat af Harz IV-reformerne. »I dag er der i Tyskland tæt ved 6,6 mio. 'minijobbers' (marginalt beskæftigede, som regel på deltid og til lav løn – ofte med så lav indtægt, at der ikke betales skat – typisk inden for

detailhandel og hushjælp, -red.), og der er 4,4 millioner, der er modtagere under Hartz IV.«

Ophavsmanden til denne politik var daværende kansler Gerhard Schröder, der besluttede at gennemføre en kraftig afregulering af arbejdsmarkedet med det formål at gøre »arbejdsløshed mindre attraktiv end arbejde«. Sammen med disse politikker eksploderede »minijobs« og »vikariater« og »arbejdskontrakter«, som ligger tæt på de »projektkontrakter«, som Macron håber at udvide. Hartz IV fremskyndede »forarmelses-processen«. Ingen, der har mere end €9.750 (ca. 72.500 d.kr.), har imidlertid ret til at tage disse jobs. »Dette er grunden til, at 70 % af de arbejdsløse i Tyskland, i modsætning til 45 % i gennemsnit i resten af Europa, lever under fattigdomsgrænsen.« Schröder lykkedes med at skabe det, han i Davos kaldte »de bedste lavtløns-jobsektorer i Europa«. Tysklands pensionerede befolkning er endnu mere forarmet, hvilket selv Bertelsmann Stiftelsen er enig i: »Frem til 2036 vil 20 % af de nye pensionister være fattige«.

Det værste ved det hele er, at ingen taler om det! »'Her er fattigdom ikke som i Kolkata, hvor folk dør på gaderne. Fattigdom i Köln, f.eks., er godt skjult. De gemmer sig, fordi de er mere skamfulde over at leve i fattigdom, når de lever i et samfund, der er rigt, og der ikke er meget solidaritet', forklarede Christoph Butterwegge, tidligere præsidentkandidat for Die Linke.«

Artiklen slutter med at sige, at regeringen ventede med at offentliggøre sin rapport i hele halvandet år til begyndelsen af 2017, fordi Merkel krævede fjernelsen af flere dele, der rejste de negative konsekvenser af fattigdom i forhold til økonomisk vækst, eller beskæftigede sig med manglen på politisk repræsentation af de fattige. Merkel fik f.eks. fjernet følgende sætning: »I Tyskland stemmer de fattige i gennemsnit mindre (65 %) end de rige (90 %). En forskel på 25 point mod kun 11 point i Frankrig (81 % mod 92 %).

Grækernes fødevareindtagelse faldet med 27 procent samtidig med, at kreditorer bliver fede på profit fra bail-out

20. juli, 2017 – En rapport, udfærdiget af Bank of Greece – den græske nationalbank – afslørede, at den græske befolknings indtagelse af fødevarer er faldet med 27 % siden 2010, da bail-out begyndte. Samtidig rapporterer Deutsche Bundesbank – den tyske centralbank – at den har tjent profitter på over €1,5 mia. fra den græske bail-out! Den græske nationalbanks rapport er i sandhed chokerende. Alt imens grækere har mindre mad at spise, er deres disponible indkomst kollapsede med 40 %, ødelagt af arbejdsløshed, højere skatter og nedskæringer i pensioner og lønninger. Nettoindkomsten kollapsede med 26 % i takt med, at folks opsparinger faldt dramatisk mellem 2009 og 2014. Kun 13,5 % af de adspurgte kunne sige, at deres indkomst var større end deres udgifter, sammenlignet med 21 % i 2009.

Og samtidig med, at grækerne spænder livremmen ind, så bliver landets internationale kreditorer federe af store profitter. Ifølge den tyske avis *Süddeutsche Zeitung*, og som det rapporteres i *Protothema*, indikerer statistikker fra det tyske Finansministerium, at Tyskland har tjent €1,34 mia. i profitter på lån til Grækenland siden 2009. Disse profitter inkluderer €393 mio., som den tyske regerings Kreditanstalt für Wiederaufbau tjente på rentebetalingen på et €15,2 mia. stort lån, det udstedte til Athen i 2010. Den første plan for Eurozonens bankers opkøb af græsk statsgæld indbragte

Bundesbank en profit på €952 mio.

Man havde aftalt, at disse profitter ville blive returneret til Grækenland, men, iflg. *Protothema*, blev aftalen suspenderet i 2015, da den Syriza-ledede regering kom til magten, tilsyneladende som en form for straf. Dette blev endda rapporteret i den franske finansavis, *Les Echos*.

På trods af den kendsgerning, at Athen har overholdt alle kreditorernes krav, er hverken aftalen om returnering af renterne på gælden blevet genoprettet, ligesom den lovede gældssanering heller ikke har materialiseret sig, primært pga. Berlins politik, og især finansminister Wolfgang Schäubles politik.

Foto: På dette foto står folk i kø for at komme ind i en gymnastiksal for at få et gratis julemåltid for de hjemløse og fattige i Athen, 25. dec., 2014. Og, som det ses af billedet, omfatter dette altså også børn.

Ny bankkrise inden årets udgang?

Bankkunder og pensionister bliver ofret

for spekulationssvindl!

Af Helga Zepp-LaRouche

Vælgerne gør klogt i at anskueliggøre den brutalitet, med hvilken pensionerne i det amerikanske midtvesten bliver

halveret, og de italienske bankkunder bliver eksproprieret. Hvis det kommer til et stort krak – og der bliver flere og flere tegn på dette – bliver befolkningens livsopsparinger, såvel som dens levebrød, skrappelløst ofret.

Der findes kun ét middel mod dette: Det transatlantiske finanssystem må, i hvert eneste land, fuldstændig reorganiseres gennem en Glass/Steagall-bankopdeling, før det kommer til et kollaps. De tyske vælgere, der skal beslutte sig den 24. september, bør nøje tænke over, at BüSo (Bürgerrechtsbewegung Solidarität; Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet, det tyske, politiske parti, som Helga Zepp-LaRouche er formand for, -red.) er det eneste parti, der overhovedet advarer om denne krise og har en løsning på denne krise parat.

Download (PDF, Unknown)

Amerikas fjende nummer Ét er Wall Street

Leder fra LaRouche PAC, 24. juli, 2017 – USA befinder sig nu i sit ottende år med en årlig økonomisk vækst på under 2 %, med en økonomisk infrastruktur, der er ved at falde fra hinanden, og ødelagt af dødsfald relateret til narkotikamisbrug blandt en befolkning i sin bedste alder, med faldende skatteindtægter og med enorme gældsbobler med udeblevne betalinger og på vej mod et finanskrak. Hvor tåbeligt er det så, at formanden for generalstabscheferne, general Dunford, ikke kan blive enig med sig selv, om nationens topfjende og top-nationale sikkerhedstrussel er Rusland, Kina eller Nordkorea!

Denne fjende er Wall Street og finansmagten i London, som det er allieret med. Der er en hel del, der beviser, at det amerikanske folk indser dette. Men deres valgte repræsentanter vil ikke give dem et lederskab for at bryde Wall Streets kasinoer op og standse et »nyt 2008-krak« således, at økonomien faktisk kan blive genopbygget.

De fleste amerikanere er klart ikke enige i »Russia-gate«, det hektiske forsøg på at feje befolkningen ind i en ny McCarthyisme imod præsident Trump, og som blev indledt af personer fra britisk efterretning for mere end et år siden og stadig dominerer de nationale medier. De vil have, at det stopper. De støttede, at Glass-Steagall kom med i begge partiers nationale valgprogram. En nylig opinionsundersøgelse viser, at flertallet af alle vælgere ønsker skat på benzin sat op og anvendt til at bygge ny infrastruktur. De ønsker en genopbygning af nationens industrikapacitet, og rumforskning vækker større interesse hos potentielle astronauter end nogen sinde før.

Men på samme måde, som Wall Street indfangede 'tea party'-bevægelsen fra 2009, med dens modstand mod bail-out og Wall Street, og forvandlede den til »nul-regeringspartibestyrelsen« i det nuværende Repræsentanternes Hus; så er præsident Trump nu omgivet af en regulær Wall Street-liga, der er modstander af Glass-Steagall, af enhver intervention for at genoplive den industrielle økonomi og enhver indblanding i Wall Streets fremstormen mod endnu en nedsmeltning af lån, der er omdannet til finansielle instrumenter. Et medlem af denne liga, finansminister Mnuchin, er så bestikkelig, at han pålagde udenrigsminister Tillerson finansielle sanktioner for ikke at være tilstrækkelig anti-russisk.

Det er grunden til, at LaRouche Politiske Aktionskomite – LPAC – nu har mobiliseret for at bekæmpe Wall Street – og City of London – og forhindre et transatlantisk finanssammenbrud, værre end i 2008. Præsidentens vitale fredspolitik i samarbejde med Rusland og Kina, der på beundringsværdig vis

fastholdes imod krigsslagordenen i medierne, Kongressen og efterretningstjenesterne, vil blive fejet bort, hvis vi tillader dette sammenbrud at slå til.

Handlingerne under denne mobilisering er en Glass/Steagall-reorganisering af bankpraksis og kredit, finansiering af nye, fysiske infrastrukturprojekter over hele kontinentet, en accelereret tilbagevenden til rumforskning og et forceret program for udvikling af fusionskraft. I alle disse spørgsmål vil samarbejde med Kinas Bælte & Vej infrastrukturinitiativ være af afgørende betydning.

Fjenden er Wall Street; den må brydes op.

(photo Alex Proimos / Flickr / CC BY-NC 2.0)

Afvis de tåber, der promoverer Russia-gate; Det er økonomien, dumme!

Leder fra LaRouche PAC, 17. juli, 2017 – Hvis der er 'forrædere', der forråder USA's overlevelse, ville det være de politikere og medier, der fortsat promoverer et vanvittigt »Russia-gate«-kupforsøg imod præsident Trump for hans politik for samarbejde med Rusland og Kina.

Hvis denne præsidentens strategiske politik for fred ødelægges, vil resultatet blive en spredning af krige og en potentiel krig mellem atommagter. Selv, hvis vi undgår det absolut værste, så er kendsgerningen den, at, i Bush/Obama-æraen med krige for regimeskifte – permanent krig – har USA undergået økonomisk, social og kulturel ødelæggelse. Trump

forsøger at afslutte denne katastrofale æra gennem samarbejde med præsidenterne Putin og Xi, og han følger en kurs, der er klart *succesrig*. Han er desuden fast besluttet på at fortsætte med denne kurs, på trods af, at der skrives »impeachment« (afsættelse ved en rigsretssag), og på trods af trusler fra efterretningstjenesterne og deres britiske efterretningsmentorer.

Men, USA kunne også blive ødelagt af det nu truende finanskrak og økonomiske kollaps, med bobler, samlet set større end dem i 2007, der er i færd med at kollapse. USA's økonomi er i færd med at synke, og det skyldes først og fremmest, at landets forfaldne, økonomiske infrastruktur er ved at falde fra hinanden, med reparationer, der ikke udføres, for slet ikke at tale om udskiftning på et højere, teknologisk niveau.

I denne situation, hvad betyder det da, når visse politiske ledere siger, »Kom ikke her med en alternativ politik for det amerikanske folk; bare 'afsæt' – og retsforfølg! – præsidenten for at mødes med russere!« Dette er en opskrift på kaos.

Det er økonomien, dumme, og tilstanden i den amerikanske økonomi – omkring arbejdsløshed, produktivitet, livskvalitet – forringes hastigt.

Det amerikanske folk må her »overtage« præsident Trumps planer, som man har afsporet, om at »gøre Amerika stort igen«. Det er op til os at overvinde Wall Street-banker, der har skubbet ham ud af førersædet.

»Det Amerikanske Økonomiske System« er, hvad han er fortaler for. Han har ikke gennemført det. Det er, hvad vi har brug for, for at redde denne nation, så vi må få præsidenten til at gennemføre det.

EIR's stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, har fastslået dette Amerikanske System i fire, politiske tiltag, der må gennemføres nu, med begyndelse i en genindførelse af Glass/Steagall-loven for at »uddrive vekselnerne fra vor

civilisations tempel«, som Franklin Roosevelt udtrykte det. Det, vi lærte i Apolloprojektet, må anvendes til at udvide rumforskning og til fornyelse og genopbygning af Amerikas økonomiske infrastruktur på nye, teknologiske niveauer. Vi må skabe det forcerede program, der aldrig blev skabt, for at opnå målet med at udvikle fusionskraft.

Det Amerikanske System kan få os tilbage til »USA's produktive guldalder«, der begyndte med FDR og sluttede kort tid efter mordet på JFK; og som fremkom gennem den næsten uafbrudte fornyelse af amerikansk, økonomisk infrastruktur på stadigt avancerende niveauer.

Eller, vi kunne stå over for strategisk krise og krig, hvis vi lader økonomien kollapse. Ignorer dem, der promoverer »Russia-gate«; det er, hvad det drejer sig om.

Foto: Et møde mellem den russiske præsident Vladimir Putin og den amerikanske præsident Donald Trump fandt sted på sidelinjen af G20-topmødet i Berlin, 7. juli, 2017. (en.kremlin.ru)

Hvad er det, der får produktiviteten til at vokse?

17. juli, 2017 – Perioden fra midten af 1920'erne og frem til 1970, bliver af mange økonomiske historikere kaldt for »Amerikas produktive guldalder«.

En ny bog, *The Rise and Fall of American Growth*, af den kendte økonom fra Northwestern University, Robert Gordon, dokumenterer meget dygtigt den særlige natur i denne periodes udbredelse af industriel elektricitet, forbrændingsmotoren og

telekommunikationer. På baggrund af disse og andre opfindelser, sporer Gordon væksten af det, der kaldes totalfaktorproduktivitet, eller multifaktorproduktivitet. Det er økonomisk vækst, der ikke tilskrives anvendelse af mere kapital, mere arbejdskraft eller mere uddannet arbejdskraft, men derimod den større effektivitet, med hvilken industrien bruger alle tre ovennævnte størrelser – forårsaget af teknologisk fremskridt, inklusive anvendelsen af teknologier, der hidtil slet ikke har været til stede i den industrielle sektor.

Alt imens professor Gordon viser, at vækst gradvist forlod de vestlige, industrialiserede økonomier siden 1970, og korrekt nedspiller effekterne af opfindelser i »Internet-alderen«, så fokuserer professoren på uforklarlig vis ikke på den rolle, som ny infrastruktur, *baseret på* nye, teknologiske fremskridt, spiller. Han giver således ikke NASA eller Manhattan-projektet kredit for at have bidraget til den generelle produktivitet i USA.

Men en grundig rapport over totalfaktorproduktiviteten (TFP), udført af National Bureau of Economic Research (NBER), fandt det følgende. Det årti, der havde den hurtigste vækst i totalfaktorproduktivitet i USA's historie, med en signifikant margin, var 1930'erne – ikke krigsmobiliseringen i 1940'erne, der dog var på andenpladsen. Hvad var det, der var årsag til den ekstraordinære 3,3 %'s gennemsnitlige vækst i 1930'erne?

»Dette skyldtes den meget stærke vækst i produktion og distribution af elektricitet, transport, kommunikation, struktur- og civilingeniørbyggeri af broer, tunneller, dæmninger, hovedveje, jernbaner og transmissionssystemer; samt privat forskning og udvikling.« Dette var NBER-rapporten fra 2005, 'Kilder til TFP-vækst under Guldalderen'.

Sådanne store infrastrukturprojekter som FDR's »Four Corners« udfordrer industrien til at udbrede teknologiske fremskridt for at kunne bygge dem; et fænomen, der ses i Kinas byggeri af

ekstraordinære broer, totalt automatiserede havne, højhastighedsjernbaner gennem ørkener og op over verdens højeste bjergområder, osv. En senere NBER-rapport fra 2014 skønnede, at TFP i Kinas økonomi voksede med 3,1 % årligt fra 1998-2011.

Foto: Norris-dæmningen, et projekt under Tennessee Valley Authority, der førte elektricitet til ét af USA's mest tilbagestående områder, ses her næsten færdigbygget i juli, 1935.

Nye omstændigheder, og hvad de kræver

Leder fra LaRouche PAC, 29. juni, 2017 – Verdenshistoriens nye fase, der formelt blev indviet, da Bælte & Vej topmødet blev afholdt den 14.-15. maj i Beijing med deltagelse af Helga Zepp-LaRouche, fortsætter med at vælte den gamle imperieorden og åbne vejen for, at verden kan gå ind i det Nye Paradigme, som LaRouche-parret har kæmpet for i årtier. Disse fuldstændigt nye omstændigheder kræver nu af hver enkelt af os, at vi skarpt opgraderer graden af vores generelle vurdering, vores engagement og vores lederskab, for at imødegå de kommende timers og dages kvalitativt nye udfordringer.

I dag samles, sammen med hundreder af andre, LaRouches Manhattan-projekt for at hylde den udødelige lærer i klassisk musik, Sylvia Olden Lee. Men den selvsamme dag erklærede New Yorks guvernør, Andrew Cuomo, at New Yorks transportsystem var i nødtilstand. Hvem kan stadig være i tvivl om, at de løsninger, som Lyndon LaRouche så indtrængende har krævet, behøves omgående – baseret på et massivt program for

statskredit, som foreskrevet i LaRouches »Fire Love«?

Til trods for, at Gruppen af 20-topmødet i sig selv – planlagt til 7-8. juli i Hamborg – tilsyneladende er dømt til irrelevans pga. den tyske kansler Merkels tåbelighed, så er der ikke desto mindre planlagt mange flere, vigtigere, bilaterale og trilaterale møder omkring og i mellemrummene af G20-mødet. Det vigtigste af disse møder er sandsynligvis mødet mellem præsidenterne Trump og Putin, et møde, som både vi og præsident Trump – og sandsynligvis også præsident Putin – havde håbet at holde meget tidligere. Alt omkring dette Trump-Putin-møde er blevet et spørgsmål om nærkamp med dem, der for enhver pris ønsker at forhindre enhver forståelse med Rusland. I betragtning af, at, fra nu af at regne, vil der blive et møde af en eller anden art mellem de to præsidenter i Hamborg, florerede officielle erklæringer om, hvilken form for møde, det bliver, frem og tilbage i løbet af dagen. Senest forlyder det fra Trumps økonomiske chefrådgiver Gary Cohn, at Det Hvide Hus forventede, at mødet ville blive et formelt, bilateralt møde, snarere end en uformel »trukket til side«-samtale.

På en anden front i den samme krig fortsatte præsident Trump frem i sporet af sin afvisning den 1. juni af Paris-klimaaftalen og sagde til et møde i Energiministeriet her til eftermiddag, at, »I dag annoncerer jeg stolt seks helt nye initiativer til at fremdrive denne nye æra med amerikansk energidominans. For det første vil vi begynde at genoplive og udvide vores kernekraftsektor – som jeg er meget glad for – der producerer ren, bæredygtig energi, fri for udledning. En total gennemgang af USA's politik for kernekraft vil hjælpe os til at finde nye måder til at revitalisere denne afgørende energikilde. Jeg ved, at du er meget entusiastisk for det, Rick. [Energiminister Rick Perry.]«

For at slutte denne rapport i en helt anden dimension – konsulenter fra McKinsey har netop udgivet en banebrydende undersøgelse om Kinas økonomiske engagement i Afrika. McKinsey skønner, at omkring 10.000 kinesiske firmaer er aktive i

Afrika – med omkring 90 % af dem, der er privatejede – og af hvilke de undersøgte omkring 1.000 i otte lande. De bemærker, at, siden år 2000, er Kina skudt frem fra at være en lille investor i Afrika og til at blive langt den største, økonomiske partner i kontinentet. Næsten en tredjedel af de kinesiske firmaer i Afrika er involveret i varefremstilling, en fjerdedel i tjenesteydelser, omkring tyve procent i handel og tyve procent i ejendomme og byggeri. Tolv procent af afrikansk industriproduktion – til en værdi af omkring en halv billion dollar – varetages af kinesiske firmaer. Kinesiske firmaer tegner sig for næsten halvdelen af Afrikas internationale kontrakter inden for byggesektoren. Fireoghalvfjerds procent af de kinesiske firmaer i Afrika sagde, de var optimistiske omkring fremtiden dér, og de fleste har foretaget investeringer, der repræsenterer et langsigtet engagement over for Afrika snarere end handelsaktiviteter og aktiviteter på kontrakt.

I de kinesiske selskaber, der var med i undersøgelsen, var 89 procent af de ansatte afrikanske og kom op på næsten 300.000 jobs for afrikanske arbejdere. Opskrevet til de skønsmæssigt i alt 10.000 kinesiske firmaer i Afrika betyder dette, at kinesiskejede foretagender har flere millioner afrikanske arbejdere. Næsten to tredjedele af kinesiske arbejdsgivere tilbyder en eller anden form for faglært uddannelse. Inden for bygge- og varefremstillingssektoren tilbyder halvdelen af firmaerne lærlingeuddannelser.

Halvdelen af firmaerne havde introduceret et nyt produkt eller en ny tjenesteydelse til det lokale marked, og en tredjedel havde introduceret ny teknologi. I nogle tilfælde havde kinesiske firmaer sænket prisen for eksisterende produkter og tjenesteydelser med så meget som 40 procent, gennem forbedret teknologi og storproduktion med lavere omkostninger.

Under »områder for signifikant forbedring« siger McKinsey, at værdimæssigt kun 47 procent af de kinesiske firmaers indkøb skete fra lokale, afrikanske firmaer. Et andet »område for

forbedring« er, at kun 44 procent af de lokale administratorer i de kinesiske selskaber var afrikanske, selv om nogle firmaer havde drevet deres ansættelser på administratorniveau op over 80 procent.

Det er da 'noget nyt under Solen', er det ikke?

Foto: Helga Zepp-LaRouche var gæst på CCTV's 'Dialog med Yang Rui' under sit besøg til Bælte & Vej Topmødet i Beijing, Kina, 14.-15. maj, 2017. (EIR-foto).

Grenfell Tower var en boligblok, der blev forvandlet til et krematorium

28. juni, 2017 – Ansvaret for den kriminelle brand i Grenfell Tower i London den 14. juni kan direkte anbringes på det Konservative Partis bolig- og nedskæringspolitikks dørtærskel. I 2011, kort tid efter, at partiet kom til magten, vedtog den Tory-ledede regering en boliglov, der påbød byrådene at begynde at sælge ud af socialt boligbyggeri under regeringens »ret til køb«-politik, der, sammen med nedskæringer af lokalregeringernes budgetter, tvang de lokale byråd til at sælge ud af titusinder af ejendomme til en værdi af milliarder af pund. Dette forstærkede i betydelig grad den berygtede britiske ejendomsboble. Loven påbød, at, for hver ejendom, der blev solgt, skulle den erstattes med en ny ejendom. Dette er selvfølgelig blevet ignoreret i praksis. Tal fra 72 byråd viser, at flere end 12.000 ejendomme er blevet solgt fra siden 2014, men at der kun er bygget 4.309 nye. Nogle byråd har ikke bygget nogen yderligere boliger.

I rige distrikter i London såsom Kensington og Chelsea, den bydel, hvor Grenfell Tower ligger, blev lejligheder i socialt boligbyggeri solgt til højestbydende, til fabelagtige priser.

»Alle lokale myndigheder står over for en stor udfordring som et resultat af regeringens politik, der kræver, at de sælger ud af deres beholdning af boliger samtidig med, at deres mulighed for at investere i det begrænses«, citerer *Guardian* en talsmand for byrådet. »Vi støtter fuldt ud Lokalregeringernes Sammenslutnings kampagne for at anmode regeringen om at genoverveje denne holdning.«

Det er nu kommet frem, at gasopvarmning var blevet installeret i Grenfell Tower umiddelbart forud for branden. Mere end to tredjedele af ledningerne var ikke blevet brandsikret, som brandregulativerne kræver. *The Guardian* offentliggjorde fotos af gasledninger, der løb langs loftet i gange til gaspumper og ovne, der var helt blottede i gangene. National Grid aftalte at beskytte ledningerne, der gik ind til de enkelte lejligheder, og som var blevet installeret i vinterens løb, men havde kun færdiggjort en tredjedel af det frem til storbranden den 14. juni. Beboere havde informeret Londons brandvæsen, at de var så bange for de blottede ledninger, »at de var ved at få panikanfald«.

»Hvis der var en gaslækage i en af disse ledninger, og nogen røg, ville det være enden på bygningen ... vi kræver, at Administratororganisationen for Lejeboliger i Kensington og Chelsea [KCTMO] skal ... give garantier for, at bygningerne er sikre, i aften, før alle mennesker går til ro. Vi forventer at høre fra jer og KCTMO's ledelse, ikke 'til sin tid', men *nu*.«

Med den plastik-baserede ydre beklædning og de blottede gasledninger, forvandlede en lille detalje, som et fejlfungerende køleskab i en lejlighed, der har fået skylden for brandens opståen, hele bygningen til et krematorium i nazi-stil, på ganske få minutter.

Ingen har endnu udtalt det, men den ydre beklædning og installeringen af gas med individuelle ovne er den naturlige følge af denne politik. Derudover har der været en systematisk udvidelse af brugen af gas.

Nu fjerner man beklædning fra socialt højhus-boligbyggeri i hele landet. I Manchester vil beklædningen på 17 højhuse blive fjernet, efter at de dumpede til regeringens brandtests. Det afslørede, at ikke alene boliger, men også offentlige bygninger, såsom hospitaler, skoler og studenterkollegier, også er blevet beklædt med denne brandfarlige isolering. Af alle de bygninger, der indtil dato er blevet testet, er 100 % dumpet i brandtestene for deres beklædning.

Vil dette blive et alvorligt problem også i Tyskland, hvor praksis med at beklæde bygninger er foregået i endnu større grad? Alt imens beklædning af højhuse blev endelig forbudt i midten af 2016, er der imidlertid ikke gjort nogen indsats for at fjerne beklædningen dér, hvor den var blevet installeret.

To fortællinger om én by

Leder fra LaRouche PAC, 28. juni, 2017 – Torsdag 29. juni vil en historisk koncert blive afholdt i Carnegie Hall i New York City for at fejre Sylvia Olden Lees liv og værk. Sylvia Olden Lee var en banebrydende sanglærer ved Metropolitan Operaen og mangeårig ven og kollega i Schiller Instituttet. Sponsoreret af Fonden for Genoplivelse af Klassisk Kultur vil et 220 mand stort kor, af hvilket Schiller Instituttets 110 mand store NYC-kor udgør halvdelen, optræde. Desuden vil Convent Ave. Baptistkirkens kor, ledet af Lees (og Schiller Instituttets) mangeårige ven Gregory Hopkins, stifter og leder af Harlem Opera Theater, ligeledes optræde.

Koncerten/hyldesten til ære for Lee vil dagen efter blive fulgt op af et arbejdssymposium over Verdistemningen C=256, der vil omfatte sammenligninger mellem udvælgelser sunget i A=432 og A=440 eller højere. Den to dage lange proces vil udgøre et betydningsfuldt skridt fremad for Lyndon LaRouches »Manhattan-projekt« om opbygningen af et 1000 til 1500 mand stort kor, som LaRouche foreslog for mere end et år siden.

En sådan genoplivelse af klassisk kultur er afgørende for at bringe videnskabelig tankegang tilbage til USA, og for helt at kunne skifte landet ind i det Nye paradigme med Kinas Bælte & Vej Initiativ.

Men, der findes et andet New York, som vi dagligt bliver mindet om. I går fandt der en katastrofal afsporing sted på én af Manhattans store undergrundsbanelinjer, der medførte dusinvis af sårede (heldigvis ingen døde – denne gang) og alvorlig beskadigelse af spor og tunnel. Ingen har et skøn over, hvor længe, det vil tage at udføre reparationerne. Men dette er kun en forsmag på den »Helvedessommer«, der venter New Yorks indbyggere, med start 10. juli, hvor man har bebudet en række nedskæringer af driften på 20 % for at give plads til, at nødvendige udbedringer kan udføres.

Sagens kendsgerning er, at hele infrastrukturnettet i det større New York-område er ved at bryde sammen som følge af årtiers manglende vedligeholdelse og investering i ny kapacitet. Schiller Instituttet er i øjeblikket ved at udarbejde et totalomfattende programforslag for, hvad der må gøres og omgående sættes i værk, for at adressere denne krise – hvilket indbefatter et tæt samarbejde med Kina og dets kapacitet inden for infrastruktur, der er i verdensklasse.

Faktisk er hele det transatlantiske system i færd med at kollapse – både dets fysiske økonomi og dets finanssystem – og vil ikke kunne genrejses uden en afskrivning af den bankerotte derivatboble til \$1,5 milliard, på basis af Glass/Steagall-bankopdelingsloven og den bredere politik i LaRouches Fire

Love.

Dette er fuldstændig åbenbart i det aktuelle dødvande i debatten i Kongressen om Obamacare vs. Republikanernes sygesikringslov, som begge simpelt hen slår folk ihjel for at holde Wall Streets forsikrings-molokker glade og tilfredse. Og det er åbenbart i implikationerne af brandhelvedet i Grenfell Tower i London, der bedst kan betegnes som Grenfell-krematoriet, hvor disse implikationer er, at der findes dusinvis, hvis ikke hundredevis af sådanne farlige sociale boligbyggerier til fattige immigranter og andre, som følge af privatiseringen af socialt boligbyggeri og spekulation i den britiske ejendomsboble – for begge deles vedkommende takket være det bankerotte City of London og Wall Street.

Heldigvis er alternativet til disse mord og dermed forbundet kulturelt vanvid i færd med at blive til virkelighed omkring Kinas Bælte & Vej Initiativ. Kinas præsident Xi Jinping har netop meddelt, at han afholder topmøder med den russiske præsident Vladimir Putin (3. juli), og med Tysklands præsident Frank-Walter Steinmeier og kansler Angela Merkel (kort tid efter), for begges vedkommende forud for G20-topmødet i Hamborg, den 7.-8. juli. I særdeleshed kan Xi-Putin-topmødet forventes at producere vigtige, nye udviklinger, som begge sider gentagent har erklæret i de seneste måneder, især omkring forstærket koordinering mellem Kinas Bælte & Vej og Ruslands initiativer med den Eurasiske Økonomiske Union, EAEU. Det er ligeledes signifikant, at Xi og Putin vil mødes umiddelbart forud for det forventede møde mellem Putin og Trump under G20-topmødet i Hamborg.

Dette møde kunne »ændre spillet«, som man siger, ikke alene mht. de bilaterale relationer mellem USA og Rusland, men også mht. den strategiske situation, der konfronterer hele planeten.

Det britiske Imperium og de personer i Washington, der udfører underordnede tjenester for Dronningen af England, er ganske

udmærket bevidst om denne situation og er indstillet på at gøre hvad som helst, og hvor som helst (og ikke kun i Syrien), for at forhindre, at dette finder sted.

Men vi er lige så forberedt til at sikre, at det *finder* sted.

Som Lyndon LaRouche så hjerteligt sagde i sidste uge, så vil vi gøre New York til et historisk vendepunkt.

Foto: Plakat for hyldestkoncerten for Sylvia Olden Lee i Carnegie Hall, New York.

Direktør for USA's centralbank Federal Reserve Janet Yellen lyver, at endnu en finanskriser som i 2008 'ikke er sandsynlig i vores levetid'

28. juni, 2017 – Direktør for Federal Reserve, USA's centralbank, Janet Yellen, har meddelt, at der ikke kommer flere finanskriser »i vores levetid«, under en offentlig ordveksling den 27. juni i London med præsident for British Academy, Lord Nicholas Stern, en af verdens førende 'grønne' folkemordstilhængere. Yellen pralede med, hvordan alle de store amerikanske banker havde bestået første del af deres stress-tests, hvilket førte til, at hun proklamerede: »Jeg

mener, at systemet er langt mere sikkert og solidt« end i 2008.

Pam Martens beskrev, i sin *Wall Street on Parade*-klumme i dag, meget korrekt Yellens latterlige påstand som »en illusion, bygget på kviksand«. Han tilføjede, at »Yellen nu med faste skridt følger i præsident Barack Obamas fodspor med hensyn til at vildlede offentligheden om risiciene ved de derivater, der stadig eksisterer i Wall Street-storbankerne«.

Martens, der er tilhænger af Glass-Steagall, rettede fingeren direkte mod derivatboblen og spurgte, om det var muligt, at Yellen kunne være »uvidende om den systemiske risiko, der udgøres af derivaterne, der stadig er på USA's største, garanterede indskudsbankers regnskaber. Deres derivatmodparter ville forsøge at få fat i kapital før sidemanden, hvilket ville få rygterne til at svirre og drive bankernes aktiepriser ned på børsen, hvilket yderligere ville forstærke panikken ved at udslette for milliarder af dollars i aktiekapital«.

Det er *EIR's* vurdering, at der i øjeblikket er \$1,5 milliard og opefter i totale, globale finansaktiver, af hvilke ca. 90 % er derivater – en totalt uerholdelig, kriminel, spekulativ boble, der ganske enkelt må udslettes med en Glass/Steagall-reorganisering af hele finanssystemet, hjemme og ude, sådan, som Lyndon LaRouche gentagent har forklaret.

Hvordan IMF 'redder' Ukraine fra Rusland

27. maj, 2017 – En IMF-mission til Ukraine for at fremskaffe oplysninger er sluttet med en presseerklæring den 26. maj, som

blev udstedt af IMF's chef for missionen i Ukraine, Ron van Rooden, og som sagde, at Ukraine ikke ville få sin næste, femte udbetaling af et lån, før lovgiverne vedtog de reformtiltag for pensioner og land, som IMF har krævet. Dette indebærer salg af offentligt ejede landområder og en hævelse af pensionsalderen.

Sputnik rapporterer, at van Rooden tilbragte 10 dage i landet, hvor han havde det, som presseerklæringen kaldte »konstruktive diskussioner med myndighederne om reformer, nødvendige for at forbedre produktiviteten, tiltrække investeringer og fortsat styrke de offentlige finanser.«

Før IMF-missionen begyndte, skriver Sputnik, insisterede vicepremierminister Pavlo Rozenko gentagne gange på, at Kiev ville fastholde sit standpunkt, og at pensionsalderen må forblive uændret. »Politikeren har klaget over, at, hvis pensionsalderen blev hævet, som IMF foreslår, ville mange ukrainere simpelt hen ikke leve længe nok til at modtage deres pension«, rapporterer Sputnik. »I de godt tre år, der er gået efter Maidan-kuppet, er pensionerne faldet betragteligt i forhold til leveomkostningerne, med et gennemsnit, der ligger på \$75 dollars, hvilket i mange dele af landet ikke engang rækker til at betale for de himmelstormende udgifter til forsyningsselskaberne (endnu en forholdsregel, som IMF insisterede på under sit 'nøjsomhedsprogram').«

Pensionsalderen i Ukraine er 60 for mænd og 57 for kvinder, 2015. Den gennemsnitlige levealder iflg. WHO 2015, 76,1 for kvinder og 66,3 for mænd.

Foto: En ukrainsk pensionist, ramt af 'nøjsomhedspolitikken', et krav fra IMF.

NYHEDSORIENTERING MAJ/JUNI

2017:

Skelsættende Bælt & Vej Forum i Beijing

Bælt & Vej Forum i Beijing den 14.-15. maj, hvor 130 lande havde takket ja til præsident Xi Jinpings invitation, Ruslands Putin var æresgæst, men hvor også USA sendte en vigtig delegation, kan meget vel være starten på en sådan ny, retfærdig økonomisk verdensorden, hvor alle nationer får adgang til udvikling. Trump taler stadig godt med Xi Jinping og forbereder at løse krisen med Nordkorea. USA og Rusland samarbejder i Syrien. Krigsfraktionen i Vesten fortsætter heksejagten på Trump, og medierne skriger »Watergate« uden, at der er substans. Kan medierne sammen med efterretningstjenesterne få afsat Trump? Eller vil Trump rense op i overvågningssamfundet? Trump skal have gang i infrastrukturprojekter, men pengene vil ikke komme fra Wall Street. Vil vi se Glass/Steagall og LaRouches tre andre love blive gennemført, så USA kan overleve det bankerotte finanssystem og blive stort igen? Vil USA og Europa gå med i dette nye, globale paradigme? Præsident Trumps afvisning, ved NATO-topmødet i Bruxelles den 25. maj, og ved det efterfølgende G7-topmøde i Italien, af at lade USA under hans ledelse fortsætte den gamle, vestlige politik, kan være startskuddet til en helt ny verdensorden, hvor USA samarbejder tæt med de tidligere fjendebilleder Kina og Rusland.

Dette er en redigeret udgave af en tale, Tom Gillesberg, Schiller Instituttets formand i Danmark, holdt den 17. maj 2017. Se og hør talen inklusive den efterfølgende diskussion

på www.schillerinstitut.dk.

Download (PDF, Unknown)

Jacques Cheminade, fransk præsidentkandidat, støtter demonstrationer for at afskrive den græske gæld og standse saudiskledet myrderi i Yemen

25. mrs., 2017 – Tilhængere af Jacques Cheminades præsidentkampagne deltog i to internationale demonstrationer den 25. marts i Paris, hvor de uddelte korte erklæringer, som kandidaten havde skrevet til lejligheden.

Grækenland: Den Forenede Folkefront (EPAM), en gruppe græske patrioter, afholdt demonstrationer i mange europæiske hovedstæder den 25. marts, den græske uafhængighedsdag, for at kræve den omgående genindførelse af menneskerettigheder. Cheminade bemærker i sine erklæringer, at en uafhængig FN-ekspert i februar 2016 udgav en rapport, der »bekræfter den menneskelige katastrofe, der skyldes Trojkaens (IMF, ECB, EU-kommissionen) brutale nedskæringspolitikker, siden krisens begyndelse«.

Selv har han altid været imod »Trojkaens drastiske kure«. Han minder om, at, efter den græske folkeafstemning 5. juli, 2015, med et nej til EU's bailout-pakke, hilste han resultatet

velkommen i en erklæring, hvor han påpegede, hvor meget, der var behov for at gøre. Heriblandt afskrivning af den afskyværdige, illegitime gæld, bankopdeling, store projekter finansieret af statskredit og samarbejde med BRIKS.

»I dag kæmper jeg i min præsidentkampagne for, at Frankrig træder ud af EU, euroen og NATO, og for afskrivning af den illegitime del af gælden og genforhandling af den øvrige gæld gennem en ny afbetalingsaftale, kombineret med en plan for økonomisk genrejsning.«

Cheminade siger endvidere i sit program, »Jeg har ikke glemt Grækenland, som vi er knyttet til gennem vores fornuft og i vore hjerter«. Hans program fastslår: »Rent konkret, i Grækenlands tilfælde, hvor næsten 90 % af hjælpen og kreditplanerne, som i teorien blev ydet, i virkeligheden tjente til at redde (bail out) finansinstitutioner (banker, forsikringselskaber osv.), er det indlysende, at en delvis gældseftergivelse og et moratorium for den øvrige del af gælden er nødvendigt.«

Yemen: »Stands massedøden«, lyder overskriften på Cheminades erklæring, der blev uddelt i dag. »Har vi kurs mod det første, organiserede folkemord i det 21. århundrede?«, spørger han. »Hvis Frankrig, Storbritannien og USA fortsætter med at levere våben til den internationale koalition, anført af Saudi-Arabien, der raser imod dette land, vil dødfaldene snart kunne tælles i millioner.«

Cheminade nævner de advarsler, der for nylig er kommet fra seks internationale NGO'er, om den overhængende katastrofe, og han fordømmer blokaden af havnen i Houdaydah, som forhindrer forsyninger af fødevarer og nødhjælp, samt koalitionens blinde bombekampagner imod civilbefolkningen, sundhedscentre og religiøse steder. Han fortsætter med at nævne tallene for alvorlig underernæring, kolera osv.

Med hensyn til fransk politik, benytter Cheminade lejligheden

til »endnu engang at udtrykke min indignation over politikken med 'strategisk partnerskab' med Saudi-Arabien, som Hollandsregeringen har vedtaget«, og til at støtte NGO'ernes krav om en omgående våbenstilstand for at muliggøre forsyninger af nødhjælp.

»Jeg kræver også, at der gennemføres en politik omkring ferskvand, en sand krig imod tørst, ved at organisere radarlokalisering af grundvandsdepoter og forøge antallet af brønde, i betragtning af, at, i Somalia og Kenya, repræsenterer den kommende tørke en trussel om millioner af menneskers død.«

»I stedet for at opmuntre kriminelle krige, bør vi bane vejen for fred, hvilket vil sige vand og gensidig udvikling.«

(Følg Jacques Cheminades valgkampagne her: <http://www.cheminade2017.fr/>)

Officiel regeringsrapport: Grækenland befinder sig i en gælds fælde

16. marts, 2017 – Det græske parlaments budgetkontor har udgivet en rapport med titlen, »Gælds fælden«, der blev præsenteret den 15. marts af kontorets leder, Panagiotis Liargovas, og som beskriver, hvordan Grækenland befinder sig i en »gælds fælde« og kræver en gælds sanering, så vel som også reformer – men ikke nedskæringsreformer.

Alt imens rapporten har alle de samme fejl, som officielle rapporter er kendt for at have, så demonstrerer den ikke desto

mindre, at Grækenlands nuværende gældsbyrde er uerholdelig, og at en væsentlig afskrivning af gælden er afgørende. Med en detaljering af økonomiens kollaps erklærer rapporten:

»Alt imens det er lykkedes Grækenland at reducere sit budgetunderskud, og på trods af PSI [»privatsektorinvolvering«] 'hårklipningen' i 2012, så befinder landet sig allerede på syvende år i en økonomisk recession, BNP er skrumpet med omkring 25 %, gælden er røget op til 175 % af BNP, og i særdeleshed er arbejdsledeshedsraten høj.« Rapporten fortsætter, at »samtidig er investeringer – der er absolut nødvendige for gennemførelsen af en ny, økonomisk produktionsmodel – faldet signifikant, og selskabers adgang til midler er især problematisk. Denne dystre situation øger også usikkerheden (på et politisk og socialt niveau) og skaber en ond cirkel«. Med en demonstration af dette siger rapporten, at »offentlige investeringer faldt med næsten 50 %, private investeringer med 70 % (fra 49 billion euro i 2007 til 14 billion euro i 2014) ... på lignende vis blev opsparinger (årligt) reduceret med 50 %«.

Under PSI-'hårklipningen' – hvorved udenlandske investorer fik deres fulde betaling – blev de græske banker tvunget til at acceptere en hårklipning af den statsgæld, de lå inde med, og som førte til tab for næsten 50 mia. euro og har tvunget bankerne til tre gange at blive genkapitaliseret. Hertil kommer, at økonomiens kollaps har efterladt banksystemet med misligholdte lån til mere end 100 mia. euro og efterladt bankerne ude af stand til at låne ud til økonomien og gjort dem til en blot og bar »mekanisme, gennem hvilken regeringen indsamler skatter«.

»Hvad betyder alt dette for Grækenland? For det første, så fremføres det, at den overhængende gæld er en enorm byrde for den græske økonomi, og som står i vejen for udsigten til vækst, og en gældssanering er således nødvendig. På den anden side, er nødvendigheden af at fortsætte med strukturreformer (relateret til produktivitet, statslige funktioner og

institutioner) også åbenlys, for at fastlægge grundlaget for en økonomisk genrejsning«, konkluderes det i rapportens opsummering.

Rapporten fastslår den pointe, at, når reformer, såsom skattestigninger, simpelthen »går helt til at afbetale gælden (i stedet for at komme borgerne og foretagender til gode), så er der en manglende motivering for at gennemføre reformer«.

»En udstrakt 'hårklipping' af gælden er en forudsætning for, at Grækenland kan komme ind på en kurs mod vækst«, fastslår forfatterne i deres konklusioner. Dette ville gøre det muligt for landet at undgå recessionens onde cirkel, og kreditorer »kunne undgå den nuværende blindgyde, hvor lån tilbagebetales med nye lån«, sagde de. »Men en hårklipping af gælden vil, uden yderligere gennemførelse af reformer, i sig selv være ineffektiv; om få år vil Grækenland igen befinde sig på randen af en finanskrisen. Gennemførelse af reformer (inden for diverse sektorer, såsom loven, bekæmpelse af korruption, skatteunddragelse, vedrørende statens funktioner, osv.) bør således fortsætte og udelukke, at Grækenland vil befinde sig i en tilsvarende nødsituation i fremtiden«, siger rapporten.

Den konkluderer med at påpege, at »sådanne betingelser kunne, hvis de ikke løses effektivt, få alvorlige konsekvenser (som f.eks. at sprede krisen til andre eurozone-lande, der også konfronteres med finansielle problemer).

Grækenlands kreditorer kræver yderligere nedskæringer

for milliarder, alt imens græske børn lider bitter nød

15. mrs., 2017 – Græsk presse rapporterer, at landets kreditorer kræver, at der skæres endnu flere milliarder i budgettet for at opnå et uopnåeligt budgetoverskud på 4,5 %, op fra 3,5 %, der også er umuligt. Tror kreditorerne rent faktisk, at Grækenland rent faktisk kan betale sin illegitime gæld på over 300 mia. euro, ud? Disse krav stilles på et tidspunkt, hvor det nu rapporteres, at halvdelen af arbejdere i den private sektor får mindre end 800 euro (dk kroner 5.947) om måneden i løn. Endnu en rædselshistorie, denne gang fra Reuters, er fremkommet om, at det er børn, der lider mest i krisen.

De såkaldte »eksperter« fra EU-kommissionen, Den europæiske Centralbank (ECB) og den Internationale Valutafond (IMF), har været i forhandlinger om en ny runde nedskæringstiltag, så flere midler kan frigives fra bailout-fonden til at gå direkte til de banker, til hvilke Grækenland har gæld, inkl. ECB. Alt imens man sidste år hævdede, at det latterlige mål med et budgetoverskud på 3,5 % ville blive taget af bordet, så rapporteres det nu i den græske avis *Protothema*, at »kreditorer nu ser frem til totalt urealistiske, primære overskud på 4-4,5 % af BNP for 2019«. Dette betyder 1-1,5 mia. euro i ekstra nedskæringer, oven i de allerede krævede 3,6 mia. euro.

Tal fra den årlige rapport fra Arbejdsinstituttet (INE) af den Almene Sammenslutning af Græske Arbejdere (GSEE) viser, at lønnen til næsten 52 % af arbejdere i den private sektor er blevet reduceret til ned under 800 euro om måneden, svarende til \$851,50, iflg. en rapport i *Xinhua*.

Tal viser, at 51,6 % tjener mindre end 799 euro. Dette kan specificeres til 15,2 %, der tjener mindre end 499 euro, 23,6

%, der tjener mellem 500-699 euro, og 12,8 %, der tjener mellem 700-799 euro. Kun 17,3 % tjener mellem 800-999 euro, og 17,8 % tjener over 1.000 euro; 11,1 % mellem 1.000-1.299 euro, og 6,7 % over 1.300 euro. I den offentlige sektor, alt imens kun 11 % af arbejdere i denne sektor tjener mindre end 800 euro om måneden, så tjener kun 15 % mere end 1.300 euro. Dette betyder, at kun henved 22 % af den totale arbejdsstyrke tjener over 1.300 euro (dk krone 9.664) om måneden.

Disse tal kan sammenlignes med den gennemsnitlige månedsløn i Tyskland på 3.600 euro (26.762 d.kr.).

Som det tidligere er blevet rapporteret, så ligger den virkelige arbejdsløshed på 29,6 %. Med 68,1 % af de arbejdsløse, der lever på fattigdomsgrænsen. Desuden er tallet for fuldtidsansættelser faldet fra 79 % i 2009 og til 45,3 % i 2016. Dertil kommer, at, i 2016, var henved 54,7 % ansat på »fleksible« arbejdskontrakter, en stigning fra 21 % i 2009.

I mellemtiden, oven i rapporterne om, at den græske arbejdsløshed er over 30 %, fattigdommen 40 %, og med et sundhedsvæsen, der næsten er kollapset, osv., så offentliggør Reuters en historie om, hvordan græske mødre nu overlader deres børn til børnehjem og hjem for mishandlede børn, fordi de ikke længere kan brødføde og drage omsorg for dem.

Ét af disse hjem, Model National Nursery, der blev grundlagt som et hjem for forældreløse børn, er nu begyndt at modtage et voksende antal børn, fordi deres forældre ikke kan give dem de basale fornødenheder; i teorien kan disse børn opholde sig hos deres forældre, eller forælderen, weekenden over. Dette særlige hjem har en lang venteliste for ansøgninger, og lider alligevel under manglen på finansiering, fordi nedskæringstiltag og økonomisk kollaps har skåret dybt ind i hjemmets budget, hvilket er almindeligt for disse centre.

Lederen af Model Nursery, Iro Zervaki, beskriver børnenes traume, hvoraf nogle blot er 3 år gamle, når de efterlades af

deres forældre.

»Vi har haft tilfælde, hvor børnene endda forsøgte at forlade hjemmet, at løbe væk, for at være sammen med deres mor«, sagde Zervaki. »De kender ikke forskel på ugedagene og spørger hver dag, 'Er det fredag?'« Anthoula Zarmakoupi, en socialarbejder, sagde: »De ved, mor kommer og henter dem i weekenden«. Men undertiden er ikke engang dét muligt, sagde hun. »Vi har børn, hvis forældre er hjemløse, så det er meget svært for dem selv at hente børnene hjem til weekenden.«

Foto: Børn på børnehjemmet Model National Nursery, i Kallithea, Athen, Grækenland, får bøttesuppe til frokost, 3. marts, 2017.

Græsk ombudsmand: Landet styrter ud i en humanitær nødsituation

8. marts, 2017 – Grækenlands ombudsmand, Andreas Pottakis, afslørede i sit embedes årlige rapport, at antallet af det store flertal af borgernes klager viser, at Grækenland lider under en humanitær krise.

»I de 18 år, funktionen af ombudsmand har eksisteret, har den undersøgt henved en kvart million klager fra borgerne. I 2016 kom antallet af nye klager op på 12.000, hvilket udviser en markant stigning fra 2015«, sagde Pottakis.

Langt de fleste klager kom fra borgere, der er ude af stand til at imødekomme deres basale fornødenheder og forpligtelser – en udvikling, som Pottakis siger, kan tilskrives det faktum,

at den offentlige administration i stigende grad er ude af stand til at respondere til samfundets sårbare individers behov, eller at den mangler fleksibilitet til at handle ud over det, der er dens ansvarsområde, strengt taget. Sårbare medlemmer af samfundet inkluderer personer, der ikke længere er i stand til at opretholde en værdig levestandard.

Pottakis refererede til flygtningekrisen som en »humanitær krise i en humanitær krise«. Han bemærkede, at, alt imens der i 2016 ikke havde været de samme, enorme indstrømninger som året før, så har der været en stigning mht. håndteringen af krisen og de bredere, sociale og økonomiske problemer, der stammer fra krisen.

Den Europæiske Centralbanks Undersøgelse af Husstandsøkonomi og -forbrug for 2010-2014 viser tal, der bekræfter Pottakis' rapport. Undersøgelsen viste, at et voksende antal husstande oplever en skrumpning af deres bankkonti, voksende manglende evne til at betale af på deres lån til tiden og en likviditet, der nærmer sig nul. Arbejdsløshed har tvunget unge og ældre til at leve under samme tag.

Raten af græske husstande, der sagde, de kunne søge finansiel hjælp fra slægtninge og venner, faldt fra 59,4 % i 2009 til 36,5 % i 2014, en situation, der med sikkerhed er blevet forværret siden da. Kun 13,5 % af husstandene havde mulighed for at spare yderligere op, et fald fra 21,9 % fem år tidligere, og som er langt den laveste rate i EU.

Indekset over likviditet som en grad af disponibel indkomst lå på blot 2,8 % i Grækenland, et fald fra 4,9 % fem år tidligere, og i kontrast til et gennemsnit i eurozonen på 16,7 %.

Foto: Iflg. avisen kathimerini af 24. jan., 2017, lever 49,2 % af græske husstande hovedsageligt af pensioner ... næsten halvdelen af alle husstande i landet?
(<http://www.ekathimerini.com/215576/article/ekathimerini/busin>

Rapport fra ECB: Rigdom i Europa går ned, mens de rige bliver rigere

27. dec., 2016 – En rapport fra Den europæiske Centralbank (ECB) afslører, at europæere i gennemsnit bliver fattigere, mens de rige bliver rigere, baseret på en rundspørge af 84.000 husstande. De rige bliver rigere, med 5 % af husstandene i toppen, der tegner sig for 37,8 % af nettorigdommen i 2014, sammenlignet med 37,2 % i 2010. Samtidig havde 5 % af de fattige husstande kun gæld.

Gennemsnitsrigdommen for husstande faldt med omkring 10 % til 104.100 euro i de fire år frem til 2014, hovedsagligt pga. faldet i huspriserne. Som man kunne forvente, havde Grækenland og Cypern de største tab og mistede i gennemsnit 40 % rigdom. Græske husstande gik fra 108.700 euro i 2009 til 65.100 euro i 2014. Grækenland fremviste ligeledes et lignende kollaps i sine årlige indkomster, som faldt fra 23.500 euro før krisen i 2009 og til 17.600 euro i 2014.

»I Italien, Portugal og Spanien faldt den gennemsnitlige husstandsindkomst med mere end 15 %, siger ECB-rapporten, iflg. *Greek Reporter*. I kontrast hertil øgedes rigdommen i Tyskland med 10 % i den samme periode. En forøgelse af rigdom blev også registreret i Østrig, Finland og Luxembourg.

»Faldet i nettorigdom var hovedsagligt et resultat af faldet i værdien af aktiver, især ejendomme«, sagde ECB-undersøgelsen. »Reduktionen i nettorigdom er større for husstande med lån,

især for husejere, der har belånt deres hjem, sammenlignet med ejere uden huslån og folk med lejeboliger.«

Uoverensstemmelsen mellem de forskellige lande er enorm. For eksempel er den gennemsnitlige rigdom pr. husstand i Luxembourg 437.500 euro, mens det i Letland kun er 14.200 euro.

(Se også artiklen: »Et græsk forslag: Sammenkald til en europæisk konference om statsgæld«, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=4759>)

Foto: De sidste seks års økonomiske tilbagegang i Grækenland, der ikke mindst skyldes Trojkaens brutale nedskæringspolitik over for befolkningen, har sat sig dybe spor. Lukning af foretagender og arbejdsløshed har kostet mange husstande et massivt fald i indkomst, og mange mennesker er henvist til maduddeling, som her, mens endnu andre har mistet deres hjem og er henvist til at overleve gennem suppekøkkener og tiggeri.